

Nieuwsbrief november 2009

In Gambia is het bijna onmogelijk om het dorp Aljamdu te bereiken in de periode juni-september. Het regenseizoen heerst in deze maanden in het westelijk deel van Afrika. Dan valt er heel veel regen. Het dorp is over de hobbelige zandweg bijna niet bereikbaar. Het is klam en vochtig en er zijn veel malariamuggen.

Ons laatste bezoek was begin mei, dus het was de hoogste tijd om onze projecten en de hartelijke inwoners van Aljamdu weer te bezoeken. Tijdens de herfstvakantie heb ik met een aantal bestuursleden Aljamdu bezocht. Het is voor ons elke keer weer afwachten welke schade er is aangericht. Omheiningen van palmtakken en delen van huizen zijn omgevallen. Mensen zijn ziek geweest en dat is altijd een gevolg van malaria. Voor de inwoners is het echter ook een goede tijd. Er is volop rijst verbouwd en tijdens onze aanwezigheid waren vrouwen hele dagen op de rijstvelden om de rijst te oogsten. Minimaal een half jaar kunnen zij met de opbrengst vooruit. Gambia is dan qua natuur ook op zijn mooist; alles is groen, bloemen bloeien, veel vlinders en kikkers en vogels in prachtkleed.

Het is voor ons altijd weer een beetje "thuis komen". Wij zijn "part of the family" en leven in het dorp met en tussen de bewoners.

Het bezoek van een week bestond uit twee onderdelen:

- c.s.g. De Heemgaard is een school uit Apeldoorn. Vanwege het 20-jarig bestaan van de school hebben zij een grote sponsoractie gehouden. In het kader van hun acties hebben

18 scholieren (15-18 jaar) en 6 docenten hun "sponsorschool" in Sittanunku bezocht. De groep bezocht Gambia tijdens hun herfstvakantie. Zij hebben drie dagen in en rond Aljamdu door gebracht. Dit werd voor iedereen een indrukwekkende reis. Rector Rob Stevelmans liet al snel blijken dat hij op een uiterst soepele en plezierige manier contact kon en wilde maken met de lokale bevolking. Hij sprak, speelde en danste er vrolijk in het rond. Ook werd het feit dat hij in Gambia zijn 50ste

verjaardag vierde niet vergeten. Het hoogtepunt van de reis was het bezoek aan "sponsorschool" de Lower Basic School in Sittanunku. De groep wandelde van Aljamdu naar Sittanunku en werd hartverwarmend ontvangen. Honderden kinderen stonden bij de straat te wachten op hun Hollandse gasten. Er volgde eerst een officiële ontvangst met veel toespraken. Dat duurde al snel een paar uur en dat in een warm lokaal met buiten ruim 30 graden op de thermometer. Daarna volgde er een rondleiding langs de lokalen. Het werd al snel duidelijk dat het doel van De Heemgaard goed gekozen was. Op de Lower Basic School is heel veel niet aanwezig. Er werd geluncht in de buitenlucht; met z'n 7-en rondom een schaal rijst met groente en vlees en eten met je handen. De volgende dag werd er weer een bezoek aan de school gebracht. In één lokaal werden trots de eerste nieuwe meubelen getoond. Vervolgens was er tijd voor spel en vertier. De voetbalmatch werd bij 35 graden helaas met 3-0 verloren, maar de volleyballers waren een klasse beter. Ook werden er met de kinderen kringspelletjes gedaan en was er plaats voor een heuse schmink ronde. Na 3 dagen vertrok de groep olv Gert van der Hart naar Marakissa River Camp om alle indrukken een plek te geven en nog een paar dagen te genieten van een enerverende vakantie.

- Na het vertrek van de groep hebben Mieke, secretaresse, en ik onze projecten bezocht, besproken, geëvalueerd. Dat betekent vaak aanlopen tegen kleine problemen die ze zelf niet oplossen. Het is goed om de lijnen erg kort te houden. Gelukkig kunnen we meerdere keren per jaar Aljamdu bezoeken. *“We feel like Africans, but we think like Europeans”* en dan is het goed om eens in alle rust de tijd te nemen hoe zij tegen problemen aankijken en oplossingen bedenken (en die zijn vaak niet slecht).

De projecten op een rijtje:

- **nursery school in Aljamdu:**

- We hebben bijna Solo, onze “watchman” ontslagen. Hij heeft de afgelopen twee maanden zijn werk niet gedaan. Volgens hem had hij last van zijn voet. In overleg met het schoolcomité en de onderwijzeressen krijgt hij nog één laatste kans. Hij verdient een klein salaris maar dat moet hij wel waarmaken.
- De verf voor de lokalen is al binnen. De schilder gaat binnenkort aan de slag.
- De deur aan de achterkant van het plein wordt geplaatst.
- De kookpotten in de keuken worden gerepareerd.
- Het glas wordt verwijderd en hersteld.
- Het voedselprogramma wordt uitgebreid van 4 naar 5 maaltijden. Op vrijdag komt er een bonenschotel bij. De kosten per maand zijn 250 euro.

De nursery school draait goed. Ik heb iedereen een compliment gegeven voor de inzet van de juffen Mariama en Nurse. Natuurlijk moeten er elke keer weer punten op de i gezet worden, maar we hebben al veel bereikt. Een grote sponsoractie van de Vereniging voor Christelijk Basisonderwijs het Bildt helpt ons het komende jaar de school op peil te houden.

- **Lower basic school in Sittanunku:**

- Op deze school zijn veel basale middelen en lesmateriaal niet aanwezig. Toch wordt deze school bezocht door ruim 700 leerlingen in de leeftijd van 9 – 18 jaar.
- Gelukkig heeft de c.s.g. De Heemgaard deze school in Sittanunku “geadopteerd”. Er is al veel geld bijeen gebracht. Met eigen ogen heeft de groep uit Apeldoorn kunnen zien dat hulp hard nodig is. Eerst worden er nieuwe meubelen gemaakt en daarna wordt bekeken op welke manier hun sponsorgeld zo goed mogelijk ingezet kan worden.

- **Medische post Bakalarr:**

- Op 18 december stopt de Duitse non Renate met haar werk in deze kliniek. Wij hebben een gesprek gehad met een potentiële nieuwe hoofdverpleger. Eduwary is een man uit het dorp Aljamdu en kon veel goede papieren laten zien. Het open houden van de kliniek is echter nog lang niet zeker. Het ministerie moet toestemming geven. Samen met Eduwary hebben we een brief geschreven naar de ambtenaren op het ministerie om het belang van deze kliniek aan te geven; honderden bewoners uit de omgeving bezoeken de kliniek maandelijks; een andere kliniek ligt op uren rijden; in noodsituaties is er geen verpleging en opvang mogelijk. De brief is persoonlijk afgegeven. We wachten op antwoord, want de tijd begint te dringen.
- Bij een negatief antwoord blijft de kliniek één dag per maand open.
- Bij een positief antwoord blijft de kliniek de hele week open. Het Ministerie zorgt dan alleen voor het gebouw en een basispakket medicijnen (en dan vooral tegen malaria).
- Onze taak is het om het salaris van Eduwary (200 euro per maand), twee verpleegsters, een schoonmaker, een wasvrouw en een bewaker op te brengen en een aanvulling van de medicijnen te sponsoren.
- Ook willen we graag een ambulance (met chauffeur) bij de kliniek hebben.
- De kliniek moet open blijven. Dit is van groot belang voor de lokale bevolking.

- **De vrouwentuinen en de tuin van Musa.**

- Het is een goed regenseizoen geweest voor het dorp; veel rijst. De vrouwen zijn heel veel op de rijstvelden waardoor hun tuintjes zijn overwoekerd.
- We moeten de draad weer oppakken. In het afgelopen jaar is er een goede start gemaakt met een aantal tuinen. Dit aantal kan nog veel groter worden. Nu is de afstand van de waterput tot een vrouwentuintje te groot. Er moet te veel en te lang met emmers water worden gelopen.
- We hebben gesproken over een "solar system". We laten een aantal offertes maken en willen binnenkort een keuze maken.
- We praten dan echter al snel over een bedrag van duizenden euro's. De uitbreiding van de vrouwentuinen is echter wel belangrijk.
- Het uitgangspunt is om vrouwen uit het dorp een eigen stukje grond te geven. De groente die zij verbouwen is voor eigen gebruik maar kan ook verkocht worden. We moeten ze dan wel op weg helpen met een stukje grond, zaad en plantjes en een goede, efficiënte manier van water geven.

Maar gelukkig was er ook nog tijd over om:

- De "naamgevingsceremonie" van Fatou te volgen. Musa, onze contactpersoon in Aljamdu, en zijn vrouw Mariama hebben hun eerste kind gekregen; een dochter met de naam Fatou. We zijn met z'n allen aanwezig geweest op een kraamceremonie. Honderden familieleden en vrienden genoten van eten, drinken en muziek en de "naamgeving". Ik had roze muisjes meegenomen. Zij keken zeer verbaasd maar ze hebben wel geproefd.
- Televisie te kijken bij Obama, (50 kinderen keken naar de tv, die dankzij een generator van stroom werd voorzien) ,in de tuin van Musa te slapen met miljoenen sterren en een oorverdovend geluid van krekels, een uur in de klas van Mariama te zitten en te kijken hoe zij les geeft aan 40 kleuters, 's middags een siësta te nemen bij 35 graden en veel met mijn handen te eten.
- Met de bush-taxi te reizen; met 25 personen in een omgebouwde transportbus met alle bagage op het dak.

Projecten opstarten is niet zo moeilijk. Projecten continueren is veel lastiger. We willen bewoners gerichte cursussen laten volgen. We betalen salarissen aan de mensen van de "nursery school". We zorgen voor een goede medische verzorging als dit nodig is. We laten ter plekke materialen kopen die nodig zijn voor onze projecten. We zijn trots op onze contactpersonen binnen en buiten het dorp. We boffen met mensen als Musa, Mariama, Fanta en Sheriff.

Wij zijn nog steeds heel enthousiast. Het blijkt dat sponsors steeds weer heel belangrijk zijn om ons werk te kunnen continueren.

We zijn een actie gestart om "tientjesleden" te werven. Help ons een jaar lang met 10 euro per maand en we kunnen veel van onze goede projecten vervolgen. Informatie over deze actie is te vinden op onze website www.aljamdu.com.

Wij blijven er voor gaan; u ook????

Namens het bestuur van de Aljamdu Foundation,
Bert Huisman